

РЕШЕНИЕ

№ 18540

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 30.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2320** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на В. Х. Г. против Решение № РД-09-2120/14.02.2025 г. на директора на Областна дирекция „Земеделие“ – С.-град.
С жалбата се поддържа, че оспореното решение, с което е постановен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация и документи, свързани с регулационния и устройствен статут на поземлени имоти с идентификатори 68134.1938.1265 и 68134.1938.1264, е незаконосъобразно поради допуснато противоречие с материалноправни разпоредби и съществено нарушение на административнопроизводствени правила. Според жалбоподателя органът необосновано е приел, че информацията не е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, като същият е приложил принципа на оперативната самостоятелност за квалификация на обществената информация в производство, в което административният орган такава оперативна самостоятелност не притежава. Твърди се в жалбата, че исканата информация е свързана с обществения живот в страната, тъй като се касае за начина на възстановяване на собствеността в Природен парк В. върху съществуваща от десетилетия туристическа алея, и като такава дава възможност на гражданите да се запознаят с действията на държавните органи по общественозначим въпрос като възстановяването на земеделските земи. Сочи се, че исканата информация е обвързана с правомощията и дейността на органа, доколкото ОСЗГ е тази, която е компетентна да възстановява земеделски земи. На следващо място, поддържа се, че исканите документи и информация не съдържат лични данни, а ако съдържат такива, административният орган е длъжен да предприеме действия по смисъла на чл. 31 ЗДОИ, каквито не е предприел, което

според жалбоподателя представлява на първо място нарушение на материалноправните разпоредби на ЗДОИ, а на второ - съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди се, че в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4, предл. второ АПК в решението не е посочено правното основание за издаването му, което по същество го прави немотивирано и на това основание - незаконосъобразно. По тези съображения се прави искане за отмяна на обжалваното решение, като административният орган бъде задължен да предостави исканата обществена информация.

В съдебното заседание жалбоподателят поддържа жалбата и претендира отмяна на решението и присъждане на разноските по делото.

Ответникът – директорът на Областна дирекция „Земеделие“ – С.-град, чрез процесуалния си представител адв. Й., взема становище за неоснователност на подадената жалба. Претендира присъждане на разноските по делото.

С. градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща процесуален представител по делото и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

По делото не се спори, а и се установява от представената преписка, че административното производство е образувано по подадено от В. Х. Г. заявление за достъп до обществена информация по чл. 24 ЗДОИ, регистрирано с вх. № ПД-10-1587/05.02.2025г. на Областна дирекция "Земеделие" - С.-град, с което се иска представяне на информация и следните документи, свързани с регулационния и устройствен статут на поземлените имоти с идентификатори 68134.1938.1265 и 68134.1938.164: 1. Заявление № Б203 от 30.01.1992г., цитирано в Решение № 6743 от 11.2006г. на Общинска служба по земеделие и гори р-н В. за възстановяване на поземлен имот номер 000150, в землището на Б., ЕКАТТЕ 99184; 2. Заверената скица към Решение № 6743 от 11.2006г. на Общинска служба по земеделие и гори р-н В. за възстановяване на поземлен имот номер 000150, ЕКАТТЕ 99184, неразделна част от решението; 3. Представените писмени доказателства от И. И. Б. за възстановяване правото на собственост на наследниците на И. В. Б.; 4. Решение № 67355 от 11.06.2006г., изменено и допълнено с Решение № 6743 от 11.2006; 5. Всички други документи към преписката по Заявление № Б203 от 30.01.1992г. и Решение № 6743 от 11.2006г. на Общинска служба по земеделие и гори р-н В. за възстановяване на имот номер 000150.

С оспореното в настоящото производство Решение № РД-09-2120/14.02.2025 г. на директора на Областна дирекция „Земеделие“ – С.-град на основание чл. 38 ЗДОИ във вр. с чл. 3, ал. 1 ЗДОИ във вр. с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ е отказан достъп до исканата със заявление с вх. № ПД-10-1587/05.02.2025г. информация. За да постанови обжалваното решение, административният орган е приел, че е налице основание за отказ да бъде предоставена исканата информация, тъй като тя не е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Изложени са мотиви, че това е така, тъй като същата не се отнася до работата на задължения субект, а същата е изцяло необходима за личните цели и нужди на заявителя. Органът е приел, че информацията не е свързана нито с актовете на Областна дирекция "Земеделие" - С.-град като орган на изпълнителната власт при осъществяване на правомощията ѝ, нито се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на дирекцията. Следователно, исканата информация няма характер нито на обществена информация по чл. 2 ЗДОИ, нито на официална или служебна информация по смисъла на чл. 10 и чл. 11 ЗДОИ. На следващо място, изложени са мотиви, че в настоящия случай се иска да бъде предоставено съдържанието на цяла преписка, до което трети страни нямат право

на достъп, освен по установен от закона ред, а именно при заведено съдебно или друго производство, като дори в този случай право на достъп до документите има съдът и той преценява и разпорежда представянето на документите на страна в дадено производство. Посочено е, че в случая предоставяне на документите на трето лице, което не е страна по преписката, ще накърни правата на лицата, които са страна в административното производство, което е недопустимо и съгласно изискванията на ЗДОИ. Прието е, че съгласно чл. 2, ал. 5 ЗДОИ този закон не се прилага за достъпа до лични данни. В случая исканата информация съдържа лични данни по смисъла на § 2, т. 1 от ДР на ЗДОИ, до която заявителят няма право на достъп. По делото не са представени доказателства за датата на връчване на решението на заявителя. Жалбата е подадена чрез ССЕВ на 27.02.2025г.

Като писмени доказателства с жалбата са представени извлечения от медийни публикации, подписка от граждани с искане за преустановяване строителството в горепосочените имоти с идентификатори с идентификатори 68134.1938.1265 и 68134.1938.164, становище от СО – район „В.“ относно регулационния и устройствен статут на имотите, както и са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля А. К. В..

Други относими доказателства не са ангажирани от страните по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от активно легитимирана страна и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол по реда на АПК, съобразно нормата на чл. 40, ал. 1 ЗДОИ, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, като съображенията за този извод са следните:

Обществените отношения, свързани с достъпа до обществена информация, са уредени в ЗДОИ. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение.

В разглеждания случай оспореното решение е издадено от компетентен орган - директора на Областна дирекция „Земеделие“ – С.-град, който е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ. Отказът е постановен в срока по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ, съгласно която разпорежда заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране.

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Според легалното определение, дадено с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Според чл. 24, ал. 1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В чл. 25, ал. 1 ЗДОИ са регламентирани изискванията към съдържанието на писменото заявление.

Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и

уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл. 28, ал. 1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. Когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /чл. 32 и чл. 33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл. 34 и чл. 38 ЗДОИ.

В конкретния случай е налице постановен отказ за предоставяне на исканата от жалбоподателя информация, като фактическите основания, послужили за отказа, доколкото отказът се основава на защитата на интересите на трети лица, сочат на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, съгласно която задълженият субект може да откаже предоставяне на търсената от заявителя информация, ако достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, като изключение е предвидено при наличието на надделяващ обществен интерес. Според ал. 2 на същата разпоредба в случаите по ал. 1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.

В случая няма данни административният орган да е поискал съгласието на третите лица, съответно същите да са отказали достъпа, като, отделно от това, не е обсъдил налице ли е законовото изключение съобразно принципите на чл. 31, ал. 5 ЗДОИ за надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, в изпълнение на която разпоредба задълженият субект по чл. 3 ЗДОИ е длъжен да изложи съображения за оборване на тази презумпция. Когато е налице надделяващ обществен интерес, двете кумулативни предпоставки за ограничаване на правото на достъп - засягане на интересите на третото лице и липсата на негово съгласие за ограничаване на правото на достъп, не се прилагат и за органа е налице задължение да предостави исканата обществена информация. Наличието на надделяващ обществен интерес е дефинирано в § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ - когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ.

В разглеждания случай следва да се приеме, че чрез исканата информация заявителят може да си състави мнение по интересуващите го въпроси, свързани с дейността на задължения субект. Органът не е изложил, обаче, мотиви защо приема, че липсва надделяващ обществен интерес, а както бе посочено, законодателят е създал оборима презумпция, поради което не е необходимо заявителят да сочи доказателства в подкрепа на твърдението си. Поради това липсата на мотиви на органа и съответно отсъствието на доводи, че не е налице хипотезата на надделяващ обществен интерес, водят до извод за незаконосъобразност на индивидуалния административен акт. За да е оборена презумпцията на надделяващ обществен интерес, е необходимо органът да е доказал, че общественият интерес от разкриването не е убедителен. Поради липсата на мотиви в акта не може да се прецени спазването на материалния закон. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му, като наличието им в акта дава възможност на адресата да разбере волята на органа и да защити правата и интересите

си пред съда, ако счита, че същите са нарушени. При това положение настоящият състав приема, че изложените в мотивите на оспорваното решение фактически основания не осъществяват визираните в закона правни основания за отказ за предоставяне на обществена информация.

Предвид изложеното жалбата се явява основателна и като такава следва да бъде уважена, а оспорваният акт - отменен като постановен при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел. С оглед естеството на констатирания порок, преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне в съответствие с указанията, дадени с настоящото решение.

Относно разноските в производството:

При този изход на спора на жалбоподателя на основание чл. 143, ал. 1 АПК следва да се присъдят своевременно поисканите и доказани разноски по делото в размер на 10 лв. - за заплатена държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. Х. Г. Решение № РД-09-2120/14.02.2025 г. на директора на Областна дирекция „Земеделие“ – С.-град.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението на В. Х. Г. с вх. № ПД-10-1587/05.02.2025г. по описа на Областна дирекция "Земеделие" - С.-град, при съобразяване дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуване и прилагане на закона, в 14-дневен срок от уведомяването.

ОСЪЖДА Областна дирекция "Земеделие" - С.-град да заплати на В. Х. Г. сумата от 10 лв., представляваща разноски по делото за държавна такса.

Решението е окончателно съгласно чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: